CM5-13 A Muddy Coat - זקן ואינו לפי כבודו

Bava Metzia (Mishnah 29b)

קצָא שַׂק אוֹ קוּפָּה — If one found a sack or a box, אַמָן דַּרְכּוֹ לִּיטוֹל — or any other object that would not be his practice to pick up, $\underline{\ }$ — he need not pick it up.

Bava Metzia (Gemara 30a)

The Gemara seeks a source for this:

מנהני מילי — From where is this derived דְתֵנוּ רְבַּנֵן — From that which the Rabbis taught in a Baraisa: "וְהָתְעַלְמְתַּ". — The verse states: And you shall hide from them. This teaches that when you sight a lost object, בּעְמִים שַאַתַּה מִתְעַלִם — there are times that you may hide, ופעמים שאי אתה מתעלם — and there are times that you may not hide. הא כיצד — How is קיה כהן — If [the finder] was a Kohen, יהיא בְּבֵית הַקְּבַרוֹת — and [the lost object] was in a cemetery; או שהיה זקן — or similarly, if ~[the finder] was an elder בודו — and it is not be fitting his dignity to pick up this particular object: או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו — or if the [finder's] work is of greater monetary value than his fellow's object.

Bava Metzia (Gemara 30b)

צברא ההוא גברא — when a certain man chanced to meet him. הוה דרי פתכא דאופי — [The man| had been carrying a bundle of wood, which he placed on the — which he placed ground and, now, he was resting. When he was ready to go on, אַמֵּר לֵיהּ — [the man] said to [R' Yishmael ben R' Yose]: דלי לי — "Load the wood back upon me." [R' Yishmael ben R' Yose] replied to him: ישַרין — "How much is your [bundle] אמר ליה פלגא דוווא — He answered him: "Half a zuz." ואפקרה יהיב ליה פלגא דְּאָיֵא — [R' Yishmael ben R' Yose] then gave him a half of a zuz as payment for the wood, and pronounced [the wood] ownerless. הדר זכה בהנ — Seeing that R' Yishmael had renounced ownership over the wood, [the man] then grabbed it and took possession of it for יהַדר יָהִיב לֵיה פַלְגַא דְּאוּנָא וְאַפְּקֶרָה — Once again, [R' Yishmael] gave him half a zuz He חַזְיֵיה דַּהַנָה קָא בָּעִי לְמִיהַדַר לְמִזְכֵּיה בָּהוּ – He and pronounced [the wood] ownerless. immediately saw that [the man] wished to go after the wood to acquire it yet again. ליה — He therefore said to him: לכולי עלמא אפקרנהו — "With respect to the whole world, I have pronounced them ownerless; ולד לא אַפַּקַרנהו — but with respect to you, I have not pronounced them ownerless."

The Gemara eventually questions R' Yishmael's actions:
חָהָא ר' יִשְׁמָעֵאל בְּרַבִּי יוֹסֵי זָקַן וְאֵינוֹ לְפִי כְבוֹדוֹ הַוָּה — But R' Yishmael ben R' Yose was an elder, and presumably it would not befit his honor to pile wood on a man's back. — ? — ד' יִשְׁמָעֵאל בְּרַבִּי יוֹסֵי לְפְנִים מִשׁוּרַת הַדִּין הוּא דְעָבַד — R' Yishmael ben R' Yose went beyond the letter of the law.

שלחן ערוך (חשן משפט רסג, א) - חכם או זקן מכובד.

שלחן ערוך הרב (ד, לו) - אפילו מי שאינו תלמיד חכם ולא זקן מכובד אלא שהוא איש נכבד מחמת מעלה אחרת כגון עושר או משפחה או דבר אחר, ומפני זה הוא מתבייש מהבריות שיודעים ממעלתו. [וע"ע ערה"ש.]

פרי יצחק (סימן נב) - נראה לכאורה מוכרח כשיטת הרמב"ם והר"ן דזקן ואינו לפי כבודו המבואר גבי אבידה הוא לאו בדוקא חכם דאיכא כבוד תורה אלא אפילו זקן מכובד בעלמא כל שאינה לפי כבודו פטרינהו רחמנא מלהשיב משום כבוד הבריות מקרא דוהתעלמת.

כל שבשלו מחזיר

שלחן ערוך (שם) - ואומד דעתו אילו היו שלו אם היה מחזירן לעצמו כך חייב להחזיר של חבירו, ואם לא היה מוחל על כבודו אפילו היה שלו כך בשל חבירו אינו חייב להחזיר.

שלחן ערוך הרב (ד, לו) - מי שאינו חשוב בעיני הבריות רק שמגביה דעתו ומחשב את עצמו ומתבייש בזה מהבריות ובעיניהם אין זו חרפה לו הרי זה חייב מן הדין להחזירם אף על פי שאלו היו שלו לא היה מחזירם לעצמם.

שלחן ערוך הרב (ד, לז) - אם לא היה מחזירם לעצמו מחמת הטורח שלא היה חפץ לטרוח לישא אותם לביתו הואיל והם כלים פחותים ודמיהם מועטים ולא מפני שאינם לפי כבודו שהוא חייב מן הדין לטרוח בהם עד שיגיעו לרשות הבעלים, כי בשלו הוא רשאי לוותר על ממונו מפני טורח גופו ולא בשל חבירו שהתורה לא חסה אלא על כבוד הבריות ולא על טורח הגוף.

פרי יצחק (סימן נו, הובא בפתחי חושן א, סקכ"ד) - עיקר הכלל דכל שבשלו מחזיר הוא רק בגנאי קטן וכמו מצא שק או קופה דמיירי במתניתין, דבכי האי גונא באיסור אין דוחה כבוד הבריות כלל... אולם בגנאי גדול כמו לילך ערום בשוק להשיב אבידה דזה הוי גנאי גדול... בזה אף שבשלו היה מחזיר כמו בממון מרובה דבשלו היה מוחל על בזיונו בשביל הפסד ממונו מ"מ בשל אחרים א"צ להחזיר כיון שהוא אינו לפי כבודו.

מפשט האבידה (עמ' קיד) - באינו מחזיר בשל עצמו מחמת דוותרן בממונו חייב להחזיר בשל אחרים.

לפנים משורת הדין

רמב"ם (גזילה ואבידה יא, יז) ושלחן ערוך (חשן משפט רסג, א) - ההולך בדרך הטוב והישר ועושה לפנים משורת הדין מחזיר את האבדה בכל מקום ואף על פי שאינה לפי כבודו.

רא"ש (בבא מציעא לי) - ויראה לי כיון שפטרה תורה את הזקן שאין לו לזלזל בכבודו איסור הוא לגבי דידיה שמזלזל לכבוד תורה במקום שאין חייב, והחכם שבא לעשות לפנים משורת הדין יוותר מממונו ויעשה כמו שעשה רבי ישמעאל ברבי יוסי אבל אין לו רשות לזלזל בכבודו.

רמ"א - הגה: ויש חולקין ואוסרין להחזיר הואיל ואינו לפי כבודו אלא אם רוצה ליכנס לפנים מן השורה ישלם מכיסו.

בית יוסף - לדעת הרמב"ם ז"ל יש לומר דלא מיקרי מזלזל בכבוד התורה בשביל כך, אדרבה הוא כבוד שמים שאין דרכו בכך בשלו והוא מטפל בשל חבירו לפנים משורת הדין.

חוות יאיר (סימן רה) - דברי הרא"ש אינם רק בדבר מצוה שהוא בין אדם לחבירו דפטרה תורה לזקן ותלמיד חכם ואינו לפי כבודו... מה שאין כן במצות שבין ישראל למקום ברוך הוא כל שכן מצוה שהזמן גורם הן על כל ישראל הן המפורסם לפי שעה ליחיד בציבור אין בו משום ביזוי כבוד זקנה ותורה. [ועי' חשן אהרן (רסג, א).]

מצות השבה (רסג, ח) - אפילו לשיטת הרא"ש אם יש לו איזה עצה האיך להשיב למשל לבקש מאחרים בודאי דיש לו לעשות דאין כאן זלזול תורה. [וכן כתב משפט האבידה (עמ' קיד).]

ערוך השלחן (רסג, ד)- אם כבודו הוא מפני עושר או ענין אחר מודים להרמב"ם שיכול להחמיר על עצמו.

משפט האבידה (עמ' קיז) - [ברוב עכו"ם] בלפנים משורת הדין נמי כייפינן ליה, אמנם נראה דהכא דהתורה פטרתו מהשבה דהוי זקן ואינו לפי כבודו ליכא האי דינא, לא מיבעיא בתלמיד חכם אלא במכובד בעלמא נמי.

אמרי יעקב (עמ' עג)- אין לכפותו ע"ז שהרי הוא לא גרם שום היזק לחבירו וכן אין הוא נהנה ממנו כלום.

משפט האבידה (עמ' קכא) - הוא הדין אם על ידי השבת האבידה יגרם לו נזק בגופו פטור מלהשיב, אמנם אם הוא רק טירחא רבה חייב בהשבה.

פתחי חושן (ח, סק"ב) - יש להסתפק אם רשאי להניח האבידה ולשלם דמי האבידה מכיסו, שמצינו כן לגבי זקן ואינו לפי כבודו לענין לפנים משורת הדין, ואפשר דשאני התם שהוא פטור מדינא, אבל כשיש עליו חיוב אינו יכול לפטור עצמו על ידי ממון שלא מדעת בעל האבידה.